

อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังคืออะไร

อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังเป็นอาชญากรรมที่เกิดจากแรงจูงใจทั้งหมดหรือบางส่วนจากอคติที่มีต่อลักษณะส่วนบุคคลบางประการ จากกฎหมายแห่งรัฐนิวยอร์ก จะต้องมีความตั้งใจที่จะทำให้เกิดการถูกจัดประเภทว่าเป็นอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง นั่นหมายถึง หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องตัดสินใจเป็นลำดับแรกว่ามีการกระทำอาชญากรรมเกิดขึ้น หากมีการตัดสินใจว่า อาชญากรรมดังกล่าวมีแรงจูงใจจากอคติ ก็จะสามารถเพิ่มข้อหาว่าเป็น อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังเข้าไปนอกเหนือจากข้อหาเดิม

บทลงโทษที่เพิ่มขึ้นนี้เกิดขึ้นเนื่องจากว่า ในขณะที่อาชญากรรมใด ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อเหยื่อก็จริง แต่อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังเกิดผลกระทบต่อนักเหยื่อซึ่งกว้างกว่า และเป็นผลกระทบในระดับของความรู้สึก และผลกระทบเป็นวงกว้างกว่า — ก่อให้เกิดความหวาดกลัวและความวุ่นวายในชุมชนแก่ผู้ที่มีลักษณะแบบเดียวกับเหยื่อ มีอาชญากรรมแฝงในหลายรูปแบบ ซึ่งเมื่อรวมกับเจตนาที่จะอคติแล้ว อาจพิจารณาได้ว่าเป็นอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง ซึ่งรวมถึงการประทุษร้ายทางร่างกาย การคุกคามด้วยวาจา การปล้นและการลักขโมย และการทำลายทรัพย์สิน เช่น การวาดและเขียนในที่สาธารณะ

อีกทั้ง กฎหมายแห่งนิวยอร์กยังให้ผู้ใดที่วาดสวัสติกะหรือบ่วง—ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความเกลียดชังทางประวัติศาสตร์ทั้งคู่—โดยมีเจตนาที่จะลวงละเมิด ทำให้รำคาญ คุกคาม หรือทำให้ตกใจกลัว ยังสามารถถูกตั้งข้อหาการลวงละเมิดขั้นร้ายแรงได้เป็นพิเศษ

ตัวอย่างของอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง

- ✓ ผู้โดยสารบนรถไฟพูดว่า "ฉันเกลียดเกย์" และคุกคามที่จะตีคู่รักเพศเดียวกันที่จับมือกันอยู่
- ✓ กลุ่มวัยรุ่นพนสัสเปรย์เป็นรูปสวัสติกะบนอาคารหรือแขวนบ่วงลงมาจกต้นไม้
- ✓ คนเดินผ่านไปมาถ่มน้ำลายลงบนใบหน้าของใครบางคนและตะโกนว่า "พวกแกชาวเอเชียเป็นตัวแพร่เชื้อโคโรนาไวรัส"

กลุ่มใดที่รับรู้กันว่าอยู่ภายใต้กฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังแห่งนิวยอร์ก

กฎหมายแห่งรัฐนิวยอร์กพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะต่อไปนี้เมื่อตัดสินใจว่า อาชญากรรมได้รับแรงจูงใจจากอคติหรือไม่

- เชื้อชาติหรือสีผิว
- ศาสนาหรือศาสนกิจ
- บรรพบุรุษหรือสถานที่ของชาติกำเนิด
- เพศ
- ความโน้มเอียงทางเพศ
- อัตลักษณ์ทางเพศหรือการแสดงออก
- ความพิการ
- อายุ

แล้วจะเป็นอย่างไรหากไม่มีอาชญากรรมแฝง

บุคคลหนึ่งยังคงตกเป็นเหยื่อด้วยอคติและความเกลียดชังได้แม้จะไม่มีอาชญากรรมแฝง เหตุการณ์ที่แสดงถึงอคติเป็นเหตุการณ์เมื่อใครบางคนลวงละเมิดด้วยวาจาหรือเลือกปฏิบัติต่อคุณโดยอิงตามอัตลักษณ์ของคุณ แต่เหตุการณ์ดังกล่าวไม่รวมถึงการโจมตีทางร่างกาย การคุกคามที่จะโจมตี หรือการทำลายทรัพย์สิน

เหตุการณ์ที่แสดงถึงอคติที่เกิดขึ้นอย่างร้ายแรงเป็นตัวอย่างของการเลือกปฏิบัติ แต่ไม่จำเป็นว่า เหตุการณ์เหล่านั้นจะต้องเป็นอาชญากรรม เหตุการณ์ที่แสดงถึงอคติบางเหตุการณ์อาจได้รับการปกป้องด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยเสรีภาพในการพูด เหตุการณ์อื่น ๆ อาจก่อให้เกิดมาตรการลงโทษทางแพ่งภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนแห่งเมืองนิวยอร์ก ซึ่งบริหารงานโดยคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนแห่งเมืองนิวยอร์ก

ตัวอย่างของเหตุการณ์ที่แสดงถึงอคติ

- ✓ ใครบางคนเดินเข้ามาใกล้ชาวละตินอเมริกาบนท้องถนนและตะโกนว่า "ฉันเกลียดพวกเม็กซิกัน" และ "กลับประเทศของแกเองไปเลย"
- ✓ กลุ่มเด็กวัยรุ่นเรียกเด็กวัยรุ่นผิวดำด้วยคำเหยียดสีผิว "คำที่ขึ้นต้นด้วยตัวเอ็น"
- ✓ เจ้าของร้านอาหารบอกลูกค้าที่สวมผ้าโพกศีรษะว่า "ที่นี่ไม่ต้อนรับชาวมุสลิม"

ฉันควรทำอย่างไร...

...หากฉันพบเห็นการวาดและเขียนในที่สาธารณะที่รวมถึงถ้อยคำประทุษร้ายหรือสัญลักษณ์แสดงความเกลียดชัง เช่น สวัสติกะ

การวาดและเขียนในที่สาธารณะเป็นอาชญากรรมในนิวยอร์ก และการวาดและเขียนในที่สาธารณะที่รวมถึงถ้อยคำประทุษร้ายหรือสัญลักษณ์แสดงความเกลียดชังสามารถพิจารณาได้ว่าเป็นอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง สวัสติกะและบ่วงเป็นสัญลักษณ์แสดงความเกลียดชังที่พบเห็นได้ทั่วไปที่สุด

หากคุณพบเห็นการวาดและเขียนในที่สาธารณะที่รวมถึงถ้อยคำประทุษร้ายหรือสัญลักษณ์แสดงความเกลียดชัง ให้โทรไปที่ 911 และพูดว่า "อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง" อีกทั้ง ยังจะเป็นประโยชน์หากได้ถ่ายรูปการวาดและเขียนในที่สาธารณะดังกล่าวเพื่อส่งต่อให้กับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย

...หากฉันพบเห็นสติ๊กเกอร์หรือใบปลิวที่สนับสนุนกลุ่มเชิดชูชาวผิวขาวเป็นใหญ่บนเสาไฟ

แม้ว่าสติ๊กเกอร์ ใบปลิว และป้ายประกาศจะได้รับการปกป้องโดยบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับที่ 1 (First Amendment) และไม่นำมาพิจารณาว่าเป็นอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังก็จริง แต่ก็จำเป็นต้องรายงานข้อความที่แสดงถึงอคติหรือความเกลียดชังดังกล่าว

หากใบปลิวมีรูปภาพบางอย่าง เช่น สวัสติกะหรือบ่วง นั้นอาจยกระดับข้อกล่าวหาต่อผู้ที่แจกจ่ายใบปลิวดังกล่าว และควรมีการรายงานไปยังสถานีตำรวจในท้องที่ของคุณ

...หากมีใครบางคนคุกคามฉันทางร่างกายในขณะที่กำลังพูดอย่างมีอคติไปด้วย

การคุกคามทางร่างกาย แม้จะไม่สัมผัสโดนตัว ก็อาจพิจารณาได้ว่าเป็นอาชญากรรม ทั้งนี้ที่ใครบางคนทำการคุกคามทางร่างกายร่วมกับการใช้ภาษาที่แสดงถึงอคติ ก็สามารถจัดประเภทให้เป็นอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังได้

หากใครบางคนตะโกนว่า "ฉันจะตอยหน้าเธอเชียของแก" ก่อนจะไปต่อสู่ทางร่างกายกับเหยื่อ นั้นอาจเป็นอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง และคุณควรรายงานเหตุการณ์ดังกล่าวแก่ตำรวจโดยโทรไปที่ 911หรือไปยังสถานีตำรวจในท้องที่ของคุณ

คุณจะได้รับ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ CCHR ผู้ที่สามารถสืบสวนคดีหรือช่วยคุณยื่นคำร้องทุกข์

...หากใครบางคนล่วงละเมิดฉันด้วยวาจาเกี่ยวกับตัวตนของฉัน แต่ไม่ได้คุกคามหรือแตะตัวฉัน

หากผู้ใดล่วงละเมิดคุณเนื่องจากเชื้อชาติชาติ กำเนิด ศาสนา เพศ ความโน้มเอียงทางเพศ หรืออัตลักษณ์ทางเพศ ความพิการของคุณ หรือประเภทที่ได้รับการคุ้มครองอื่นใด ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่าเป็นการล่วงละเมิดที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติ และคุณควรโทรไปที่ 311 และพูดว่า "สิทธิมนุษยชน" หรือรายงานเหตุการณ์ที่แสดงถึงอคติดังกล่าวไปยังคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนแห่งเมืองนิวยอร์ก (NYC Commission on Human Rights หรือ CCHR)

หากคุณไม่แน่ใจว่า การล่วงละเมิดดังกล่าวเป็นการเลือกปฏิบัติหรือไม่ หรือการล่วงละเมิดดังกล่าวอิงตามอัตลักษณ์ของคุณหรือไม่ คุณยังคงสามารถโทรไปหรืออีเมลไปที่ CCHR และพวกเขาจะช่วยให้คุณเข้าใจสิทธิของคุณและช่วยคุณในการยื่นคำร้องทุกข์

...หากฉันไม่แน่ใจว่าฉันได้เผชิญกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังหรือเหตุการณ์ที่แสดงถึงอคติหรือไม่

หากใครบางคนทำร้ายร่างกายคุณหรือคุกคามเพื่อทำร้ายคุณ คุณควรโทรไปที่ 911 แต่คุณโทรไปที่ 311 หรือ 911 หมายเลขใดหมายเลขหนึ่งได้ตามต้องการ หรือทั้งสองหมายเลขหากคุณไม่แน่ใจว่าควรจะโทรไปที่หมายเลขใด

ไม่ว่าคุณโทรไปที่ 311 หรือ 911 จะมีการส่งต่อคำร้องทุกข์ของคุณไปยังสถานที่ที่ถูกต้อง การรายงานเหตุการณ์นี้สำคัญยิ่งกว่าที่จะกังวลว่าจะใช้หมายเลขใด

เกิดอะไรขึ้น

เหตุการณ์ที่แสดงถึงอคติ

ฉันควรทำอย่างไร

โทรไปที่ 311 และพูดว่า "สิทธิมนุษยชน" หรือกรอกรายงานการเลือกปฏิบัติบนเว็บไซต์ของ CCHR

จะเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น

อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง

โทรไปที่ 911 และพูดว่า "อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง" หรือโทรไปที่สถานีตำรวจในท้องที่ของคุณ

คุณจะได้รับ การติดต่อกับพนักงานรับโทรศัพท์ผู้ที่ จะสอบถามถึงรายละเอียดและจะพิจารณาว่าควรส่งตำรวจเข้าไปสืบสวนหรือไม่ มีความช่วยเหลือด้านภาษาไว้ให้และจะไม่มี การสอบถามคุณเกี่ยวกับสถานะการเข้าเมืองอย่างเด็ดขาด